

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza hát közlönye.

<p>Megjelenik: Hetenkint egyszer Kedden.</p> <p>Szerkesztői iroda:</p> <p>Kiadó-hivatal hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.</p>	<p>Előfizetési feltételek: Helyben egészévre 4 ft. félévre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., félévre 2 ft. 25 kr.</p> <p>Egyes szám ára: 10 ujkr.</p> <p>Kovács Márton felelős szerkesztő s kiadó.</p>	<p>Hirdetések ára: hasábos gármondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszerinél 5 kr. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr. A nyilttérben a háromhasábos gármondsor beigtatási díja 20 kr.</p>
--	---	--

I. KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

1609/1865

A krasznaközi járás 3-ik kerület szolgabirájának f. hó 19-én 194 sz. alatt kelet jelentése szerint Fazekas János egri lakos kárára, f. hó 12-én egy 1 éves, felhőszőrti, apró horgosszarvú, bélyegtelen üszőborju ismeretlen tettes által eltolvajoltatott.

Miis oly megjegyzéssel véteik ezennel közlhirre, miként valamint a tettes, ugy a kérdéses borju netaláni feltalálására vezethető adatok, említett járás főszolgabirájához lesznek bejelentendők.

Szatmártt, april 24. 1865.

1676/1865

Tekintve a szarvasmarha árának emelkedését, e megye területén a marhalus fontonkénti ára f. é. máju 1-től kezdve következőleg szabályoztatik.

Nagykároly mezővárosban a gyakorlatban levő palló krral együtt . . . 13 kr.

Kisebb mezővárosok, s katonai átvonulási helyeken . . . 11 kr.

Minden egyéb községekben . . . 10 kr.

Miis oly megjegyzéssel tétetik ezennel közlhirre, miként a két évesnél fiatalabb marhák husa 2 krral mindenütt olcsóbban rendeltetett kiméretni.

Szatmártt, april 27. 1865.

FELHÍVÁS EGY ISMERETLENHEZ.

O! selig, wen sein gut Geschicke
Bewahrt vom groszen Ruhm und Glücke,
Wer was die Welt erhebt, verlacht;
Der frei vom Joche der Geschaeftte,
Des Leibes und der Seele-kraefte
Zum Werkzeug seiner Tugend macht.

Megengedik reményem honfitársaim, hogy programomnak épen ama német költői szüleményt választottam, mely nekem az idegen nyelv daczára is igen tetszik. Igenis mert én a nagy hirt és szerencsét nem vadászva, rendesen csak akkor szoktam felriadni kis körömből, ha alkotmányos szabadságért sóvárgó szép honunkat, e közös édes anyunkat, az idegen és ellenséges elemek támadásai ellen védni honfi kötevények találom, és ha bár honfitársaim egyéni sérelmitket is fájlatva tudom érzeni, tekintve mindazonáltal a nehéz körülményeket, kerülni szoktam minden intervenciót, ott pedig épen illő, de könnyű is azt kikerülnünk, hol segítségünket igénybe sem veszik, vagy reánk nem is szorulnak.

S most kérdeni fogja a szives olvasó: mire céloz mindezen contestatióm? Meg-

mondom tehát röviden, s polemiát se nem kezdve, se nem várva, miért kelle e téren tollat ragadnom.

Tehát: biz én nem akarám s még ma sem bírom elhinni, mit egy pár hét óta, még jó barátira is valószínűnek mondanak, hogy épen nekem jutott volna ama nagyszerű esze, miszerint bizonyos Én is más is ezim alatt, M. J. urral egy ugyanesak becsutellenkedő polemiát váltó ismeretlen egyén, a „Tárogató folyó évi 13-dik száma alatt álló cikkét bezárólag az öreg urat is tiszteli, s így mintegy Pilátust engemet is credójába kívánt vonni. Igen is, mert mondának ők, az M. J. ur családi s házi köréhez közelebb álló öreg urat már találni sem lehetne. És mivel én sem e közel állásomat, sem az öreg uri ezimet, habár ezt igen örömet nélkülözhetném; épen meg nem tagadhatám, nem is valék képes Én is más is urat azon gyanujok alól kimenteni, hogy azon tisztelet nyilvánításával valószínűleg csakugyan reám ezélt.

Miután azonban én azon nevetlen urat talán soha sem is láttam, és mint közelebbi ismerőseim tudják, a mit ezennel öszintén s ugy hiszem még eddig tisztán meg is őrzött magyar becsületemre is nyilvánítok, hogy én ama kellemetlen polemicus csatában, melyet Én is más is ur M. J. urral folytatott, sem eszemmel, sem kezemmel csak legkisebb részt sem vettem, s így magamnak épen nem hizeleghetek, hogy magamat az érdeklent nevetlen egyén, tisztelgésére érdemessé tettem volna; de különben is az efféle intempestiv tisztelkedést a valódi tisztelet fogalmával, alig lehetne összeegyezni; becsületem érdekében álló kötelességemnek tartám Én is más is urat ezennel felhívni, hogy az általa támasztott heresist oszlassa el, és szintén egy honpolgári becsületesség kívánalmának megfelelően, nyilatkoztassa e téren, valjon nekem küldötte é valósággal, az említett igen gyanus tiszteletét, hogy ha az csakugyan nekem szólott volna, azon esetben hálátlan ne maradjak azt méltólag viszonozni.

Domahidy Pál.

HELYBELI HIREK.

* Mondják, hogy a minap igen heves szóváltás folyt le egy vidéki és a vámos közt a hidnál. A vidéki nem akarta megfizetni a tőle követelt kövezetvámot, állítván, miszerint már két éve, hogy több ezred magával fizeti azt. azonban a város kövezésére nézve misem történt. A vámos ellenben figyelmeztette a vidékít a Templomutezára, hol szinte egy éve már „megkezdették“ a kövezést. A heves szóváltás avval végződött, hogy a vidéki szidva a szerinte szidni valókat, s káromlása közt megfizette a köve-

zetvámot, a vámos pedig a pénzt zsebrerakván, azt morogta magában: mi közöm nekem és annak, kitől a kövezetvámot kibéreltem a te kövezettedhez?! te csak fizess és ne okoskodj.

* Mult hó 19-én d. u. egy talyiga, mely heti vásárbeli holmikkal volt megrakva, és melyet két ló huzott, a Fazekas-utczából a Töltés-utezába vezető sikátor sarában elakadt. Mi épen akkor találtunk oda érkezni, midőn a lovak már kifogva, az egyik félvezetve, de a másik egészen a sárba beütyedve volt, a holmik egyes darabját pedig egy majdnem térden felül érő sárban álló ember adogatta ki. A szegény emberek természetesen, nem nagy dícsértéttel emlegették a városi hatóságot, mely az adóból, kövezetvámából az utczákat, sikátorokat igazíthatatná.

* F. hó 2-ikán reggeli 2—3 óra között Németiben Kis utczán tűz ütött ki, mely hallomás szerint Oszvát György házát hamvaztá el.

VEGYES HIREK.

* (Nőhivatalnokok.) A washingtoni pénzügyi hivatalban 700 nő van alkalmazva. Ezek nagyrésze fiatal leány s özvegy asszony, férjzett nők kevesen vannak. Legfőbb foglalkozásuk: bankjegyek számlálása, körülmetszése s a régi bankjegyek elégetése sat. Naponkint hat óráig vannak elfoglalva s évi fizetésük 720 dollár. E nőhivatalnokokkal általában igen megvannak elég dve, csak az ellen tesznek kifogást, hogy igen beszédeselek.

* (Borbély boszú.) Berlinben egy borbély legény, a kit gazdája keményen összezsizdott, eredeti módon állott boszút. Egy délelőtt sorra járta kundsajtjait, rendre beszappanozta, s e kényelmetlen helyzetükben aztán hirtelen ott hagyta őket. Természetes, hogy általános felmondás követte e komédiát, s a zsembés borbélynak csak nagy bajjal sikerült magát kimenteni.

* (Vakmerő rablás és gyilkosság Bécsben.) Mult hó 22-ikén Bécsben roppant felindulást okozott egy rablógyilkossági eset, mely fényes nappal a város legnépesebb utczájában történt. A wieden „Naschmarkt“-on van az Obrist nevű zsbáros boltja, ki ékszerekkel is kereskedik s folytonosan nagy mennyiségű értékes tárgy van boltjában. Szombaton reggel, mint rendesen 8 óra előtt nyitották fel a boltot, s nem sokára megjelent a zsbáros, fiatal nevével, azonban 9 óra után elment, hogy egy javításra küldött karéket haza hozzon. Tíz perczel később egy nő lépett a boltba, ki egy ékszer akart megbecsültetni. Csodálkozva veszi észre, hogy a boltban senki sincs, s ez iránt a bolt előtt ülő kofákat megkérdezőn, ezek azt felelik,

„hogy az lehetetlen; az asszony, Obristné, mindig itt van.“ Pár pillanat múlva azonban borzasztó kiáltást hallanak a boltból, s többen berohanván, az asszonyt a bolt háterében vérében fetrengve találják. Őlebe mellette nyöszörgött. A fiók felváltak törve, s mintegy 5 ezer frt értékű tárgy elrabolva. A gonosztevő is eltűnt. Az asszony délután pár perczig eszméletnél volt ugyan, de nem bírt beszélni. Azon nő, ki a kofákat kérdezte, s kinek megjelenése a gyilkosság felfedezésére vezetett, mindaddig nem jeleltkeztett a rendőrségnél, mely őt hirdetésileg hivatja. A tettest mint a sürgönyök jelentik, már elfogták. A nő azonban még az nap este meghalt.

* (Gyilkosság Budán.) A multhéten egy gyilkossági eset volt Budán a közbeszéd tárgya. A tény következő. A vivivárosban egy Devald Lujza nevű nő lakott, s midőn a napokban öt egy férfi és egy nő ismerőse meglátogatni akarta, a nőt ágyában meggyilkolva halva találták. A kés melylyel a gyilkolás történt, mint beszélük, még a sebben volt. Ugy látszik, hogy a véres tett indoka boszu vagy szerelem feltés volt. E miatt több gyanuban levő egyént elfogták.

* (Talált régiség.) Pusztá-Fegyverneken egy régi ezüst pecsétnyomót találtak, melynek fölirata után bizvást következtethetni, hogy a mostani Pusztá-Fegyvernek valaha város volt. Az igen egyszerű pecsétnyomó felirata ez: „Fegyvernek városa pec. 1514.“ Tehát II. Ulászló idejéből való.

* A pálinkaivás Biharon oly divatban van, hogy kis leányok és fiúk majdnem ugy iszszák a mérges italt, mint a vizet. Husvét előtt, mint a „H—gy“ írja, hat kitünőbb gyermek készült az iskolában az uri szent vacsorához, s ezek a tanító távollétében egy itezo pálinkát vittek maguknak időtöltésül. Az egyikben azután meggyult a pálinka és meghalt, kettőnek élet-hez pedig kevés a remény.

* (Halálos lezuhanás.) Pesten a Két szecsen-utczában egy ablak-tisztogató leány

a multhéten a második emeletről lezuhant, s bár még élve vitték a közkórházba, de ott életben maradása minden reményéről lemondtak.

* (Felfordult ladik.) Szeged mellett az ottani lap szerint, e hó 19-én hat gőzhajóbeli legény evezet lefelé egy csónakon a Tiszán, midőn a kormányos vigyázatlansága miatt, a csónak a hajóhidba ütközött és felfordult; három a legények közül azonban szerencsésen a hidhajók oldalába, kettő emezek lábaiba kapaszkodott, a hatodik pedig a felbillent csónak tetejére jutott, s így mind a hatan kimenekültek. Hanem a tiszai halványok ugyancsak megöntözték őket husvét harmadik napján.

* Amerikában az új találmányok hazájában egy new-yorki polgár új harezi fegyvert talált fel, mely nem egyéb mint közönséges kard, markolatában egy hét csövű revolverrel, melynek célgombja a kard hege; alakja, sulya nem különbözik a közönséges kardétól; ez egyetlen fegyverrel támadhat, védheti magát és löhet is egyuttal az ember anélkül, hogy időt veszítene. Kitűnő ember irtó-szer.

* Danzig közelében egy szegény tanító 27 gyermekkel van megáldva. Ez eset a porosz képviselő házban is szóba jött.

* Eperjesről e napokban többen leginkább izraeliták, vándoroltak ki Amerikába, aranyat böngészni. E csapatot nem sokára egy újabb és nagyobb követendi.

* (Drága föld.) Szaz környékén a napokban 5 hold föld 16,200 frton vettek meg készpénzzel fizetve. Magyarországon ez árért most 300 hold földet adnak a legjavából az alföldön.

* Bécs összes lakossága a legújabb hivatalos fölszámítás szerint 552.621 lélek.

* „Securitas“ czimű új biztosító-társulat föllállítására nyertek engedélyt gróf Zichy Edmund, Ürményi József, Lónyai Menyhért, Mannó István, Fuchs Rudolf, gróf Andrási Gyula, Hajós József, Tóth Lőrincz, Schindler, Schey Frigyes, Stametz és társa-

sat. E biztosító-társulat székhelye Bécsben lesz.

* (Öt ezer éves mumia.) A nemzeti muzeum ritkaság-gyűjteménye e napokban egy négy éves gyermek mumiájával szaporodott. E mumiát Thébében, Egyiptomban találták s Európába küldetvén; Csúzy Gizella k. a. ajándékozta a kemény fából készült sarkophaggal együtt a nemzeti muzeumnak. E gyermek mumia fejét Bécsben tudományosan megvizsgálták s úgy találták, hogy körülbelül 5000 évvel ezelőtti időkből való.

* (Hermann és oroszlanai) két havi szünet után mult hó 24-én ismét megjelentek a pesti czirkusban, s a veszélyes mutatvány nagy közönséget gyűjtött össze. Eleinte, midőn Hermann a ketrecbe lépett, a vadállatok szokás szerint szeliden viselték magukat, midőn azonban a vakmerő férfi az anya-oroszlan felé esapott vas ostorával, ez düh-től tajtékozva felugrott, gazdájára rohant és oly erősen megharapta jobb karját, hogy a vér mindjárt kibugygyant. Egy kívülről a ketrecbe tett pisztolylövésre a dühös állat egészen visszavonult és Herman még idejekorán elhagyhatá az oroszlan barlangot. Ez már a második veszélyes összekocczanás, melybe Pesten Hermann oroszlanjaival jutott. Az első ártalmatlanul folyt le; ez utóbbi sérülése azonban, mint mondják, orvosi vélemény szerint igen jelentékeny.

* (Öngyilkosságok Pesten.) A lefolyt héten Pesten három öngyilkosság is történt. A fővárosban oly nevezetes napon, Szent-György napján, egy szegény alkusz, nem tudván fizetni házbérét, csekély vagyonát árverés alá bocsátották. E fölötti bánatában a mint az első darabot eladták, a szomszéd szobában föbbe lötte magát, négy árva gyermeket hagyván maga után. — Egy Sonnenberg Rozália nevű 17 éves izraelita leány pedig gyufa általi mérgezéssel vetett véget életének. Öngyilkosságának indokát titok fedi. — Ugyanazon nap este tizedfélkor pedig a városligeti fasorban két városi drabant a szinte 17 éves Pástét Antal keres-

TÁRCA.

HA RÁM VETED....

(Cs. Zs.-nak.)

Ha rám veted ábrándos kék szemedet,
Ah olyankor nyílván látom az eget.
Hát ha ajkad csókra nyílik drága kincs,
A mért adnám, e világon semmi nincs!

Te vagy nekem, te vagy lányka mindenem,
Nálad nélkül örök kín volna' életem; —
De kebledre ha lehajtom fejemet,
Elfelejttem a mennybéli üdvömet.

Erdei István.

AZ ERDŐK LEÁNYA.

Elbeszélés

Varga Vilmostól.

II.

A nap már jól feljött, midőn Flóra házukhoz jött, s atyja szokás szerint már a ház árnyában faragesált.

— Hol voltál leányom? kérdé az öreg pásztor tovább dolgozva.

— A forrásnál apám. felelt Flóra fülig pirulva.

Mintha soká lettél volna oda, folytatá egykedvűen az apa, s talán csak azért, hogy még valamit szólhasson.

Azonban e szavak végtelen zavarba hozák a leányt. Keble hevesen dobogott, arca égett, és sietve lépett a házba, hol letéve a korsót, kezdett rendezgetni egyetmást. miközben véletlenül a tükörbe tekintett; arca-

pirja és talán benső érzelmei következtében szégyenelni kezdé magát önmagától. Gondolatai zavartak lettek; majd ő, majd az ifju vadász foglalkoztaták agyát. Keblében valami különös változást érzett, mit nem tudott megmagyarázni önmagának, de mely. daczára hogy különösnek tetszett neki, még is édes volt.

Eszébe jutott az ifjunak csak gunyos szokásból mondott holnap szó; mely aztán kizárólag kezdé foglalkodtatni. Elgon dolta magában, mily könnyelműen veté oda e szót, s hogy az ifju ebben bizva; holnap talán ki is jó a városból, s mily rosszul fog az hatni arra, ha őt nem találja ott.

Mit tegyen? Hagyja várakozni? Hiszen az nagyon fájdalmas; tudja magáról, midőn néha atyját várá, annyira fárasztó, kinos volt ez.

De meg oly jó, oly kedves módja van annak a vadásznak, hogy az ember szivesen elcseveg vele; ha csak pár perczet is.

Igy küzdött, így ingadozott magában; majd hirtelen megállt az ablaknál, s a közeli hegytetőre bámulva, keble érzelmeit és gondolatait rendezgeté, midőn egy lövés rázta meg az erdők csendét. Flóra egész valójában megrendült; gondolatai, eszméi most a vadászt állíták lelki szeméi elé, miközben talán e lövés hangjára, vagy érzelmei következtében, szíve hallhatólag kezdett dobogni.

— Nem, nem hagyom hogy hiába várakozzék holnap, mondá önmagában, elme-nyek, hogy meglássam őt ismét.

E perczben az öreg pásztor lépett a szobába, s Flóra rendbe szedve magát, távozott végeznj teendőit.

Boldizsár az ifju vadász, szintén egyetlen fia volt a kincstár egyik magasb állásu hivatalnokának, ki gyermekének szebb s talán biztosabb jövőt szerzendő, már tíz éves kora óta Bécsben és Pesten nevelteté őt, honnan csak néha hívá haza.

A fény és gazdagság, mellyel mind ott-hon, mind iskolái helyén körül volt véve, elvakítá Bódit, s mint ilyeneknél rendszeren történik, féktelen és önkényű ifjává nőtte ki magát. Környezőinek szolgálai alázata s bő erszénye mindenütt tág utat nyitának, vad-szenvedélyeinek. Korlátot nem ismerő akaratát elhitéte vele, hogy mindent tehet, mi csak eszébe jő; sőt még szülei is, némi tulságos gyöngédségből, gyakran engedtek s hódoltak kívánságának.

Homléte alatt egyik legkedvesebb időtöltése volt a vadászat, melyre a város fekvése, s kiterjedt erdei kedvező alkalmat nyujtának neki. Nem is mulasztá el e kirándulásokot, valahányszor csak alkalma és ideje volt ezt tehetni.

Bejárta a körüli hegységeket, réteket, végre a Bóditóhoz jött, mely hely kies fekvése, nagyszerű szépsége, de főleg a pásztor szép leánya végett, kedvencz mulató helye lett.

Már többször fordult meg e helyen s volt alkalma láthatni Elórát, azonban csak távolról, s bárha minden áron szeretett volna is közeledni hozzá, némi félelmet érzett az öreg pásztor iránt, kiről tudta, hogy mily kiváló figyelemmel örködik leánya felett.

Többször elhatározá magában, hogy betér hozzá mint fáradt vadász pihenni, de midőn megindult, valami visszatartá mindannyiszor. Végre legcélszerűbbnek találta ma-

kedő segédet, agyonlőve, halva találták. Az illető pisztolylövessel vetett véget életének. Öngyilkosságának közelebbi körülményeit szintén nem tudják.

* (Pénzszekrény a Tiszában.) A napokban a halászköz a Vedres erdő közelében a Tiszában egy Wertheim féle pénzszekrényre bukkantak, mely alul-felül be volt törve. Mint a szegedi lap írja, a helybeli kapitányi hivatalhoz szállítván küldt, hogy ez azon pénzszekrény, melyet nem régebben az ó beesei sópénztárból raboltak el.

* Nagy-Károlyról írják a „V. U.” nak ápril 23-ról: A nagykárolyi és mezőteremi határ között régi idők óta fogva egy szépen rendezett fácskányos kertje volt a gróf Károlyi családnak. Ebből azonban még 1848 előtt elvették a fácskányokat más vidékre; 1848 után pedig lassankint kiirtották a kertet és szántófölddekké alakították. S most, miután a tagosítás végbement, az erdész hajdani laka s a fácskány-tenyésztésre alkalmazott épület egy oly birtokos tájába esett, kinek ezen épületekre szüksége nem lévén, azokat a genesi ref. ekleziának el is adta. Az eklezia naponként 30 embert rendelt ki az épületek lebontására. S e közben ápril 22-én délután történt azon megrendítő esemény, hogy a zsindegyház és léczek lebontása után megindultak a szarufák is, s a padláson jelen volt munkások között 10 embert levertek. Szántai Ferencz és Sarkady Istvan rögtön meghalt, Beretz György félóra múlva, Bereczky András és Luczák András életéhez sincs semmi remény, s ezeken kívül még ötön vannak igen veszélyesen megsérülve. A szomorú esemény megrendítő hatást tett a falu összes lakóinak.

* A dunántúli történet kedvelők múlt hó 17-től 21-ig Komárommegyében Csepent tartották hatodik érdeklődő találkát, hová az ottani figyelmet érdemlő levéltárakkal bíró közbirtokosság által meghíva voltak. Husvét másod ünnepén a történetkedvelők szép számmal jöttek össze, s elnökül Ghicz Kálmánt kérve föl, megkezdtek a fölolvásokat. Elő-

ször is Ráth Károly a komárommegyei hódoltságáról értekezett s később egy győri pécsegyűjteményt mutatott be. Tnaly Kálmán a kuroczok által 1705 és 1708-ban kiadott nyomtatott újságlapokat ismertette, melyeket a gróf Károlyi család pesti levéltárában talált, s melyek által a magyar hírlapirodalom 78 évvel feljebb vihető. Ugyanő Thokoly Imre fejedelem életének legutolsó szakából is mutatott be eddig teljesen ismeretlen 30 darab történeti fontosságú levelet, melyeket a bujdosó fejedelem Nákomédiából, alig két három héttel írt a Széchenyien gyűlésező rendekhez, Rákóczihoz, Beresényihez, Forgáchhoz, Eszterházy Antalhoz, Pekly Lőrinczhez sat. szóval a kuruczok tejeihez. Nagy Imre, többi közt a költő Zrínyi Miklós egy eddig ismeretlen levelét. Rosos Miklós az Árpád-királyok több ismeretlen pénzemét mutatá be. Végül Dezső a veszprémi vár régi épületeiről tartott értekezést. Ez után több jelen nem volt, de ügybuzgó történetkedvelőtől olvastak fel érdekes közleményeket. Végül Sárközy József mutatá be magával hozott, többnyire drága érczekből álló műkincseit. A gyűlés egyik tárgya az alapszabályok megvitatása volt, melyek nem sokára feljebb helyre fognak terjesztetni. A szétosztás 21-én délután történt, midőn a szép eredményű gyűlés véget ért. Felemlendő még, hogy e gyűlésen a közel vidék értelmisége is szép számmal megjelent, továbbá azon igazi magyar vendégszeretet, melylyel Csépen tudós hazánkijait fogadták.

* A kecskeméti kisedodova már majd nem feloszloban volt, midőn egy derék pártfogója annak életét továbbra is biztosítá. Ugyan is Pektor József prépost s helybeli plébános állt az ügy élére, ki a kisedodovának szállást és alkalmas helyiséget bérelt, s a tanítót saját költségén marasztalta vissza azon reményben, hogy a szülők s a városi község be fogják látni a kisedodova tömeges pártolásának szükségességét. Kecskeméten ugyanis az odovának nincs saját pénzalapja, hanem azelőtt egyesek ma-

gánadományaiából [tengődött, utóbb az egyházi tanács vette pártfogása alá.

EGYVELEG.

* (Kitűnő házi illatszer.) A zsíréd (glicerin) különösen képes magába venni a virágok illatát. E mellett a bőrre és hajra nézve oly jó, hogy a legfinomabb laolajon is tulesz. Ha tehát valaki egy üveget félig megtölt glicerimmal, s belé szagos virágot tesz, jácintot, rezedát, gyöngyvirágot, rózsát vagy iboját, és e virágokat három héttig nyugton állni hagyja: oly illatszert kap minél kellemesbet az illatszertársoknál drága pénzen sem vásárolhat. A virágok minden illata átmege a glicerinbe. Ez illatszernek aztán az az előnye is meg van, hogy mintán a glicerin bár mely arányban keverhető vízzel, néhány csepp elég belőle, hogy kellemes szagu mosdó vizet is kapjanak hölgyeink.

Helyreigazítás. Lapunk legutóbbi számában közlött helybeli hírek hatodik híre harmadik sorában, „t. Teze Mihály megye törvényszéki ülnök ur” helyett, „t. Tegze Mihály megye törvényszéki ülnök ur” olvasandó.

ÜZLET.

Ápril 26-én.

A szatmári piacra behozott termények ára köblönként következők voltak: Tisztabuza 4—4 ft. 40—80 k. Kétszeres 3 ft. 60—30 kr. Rozs 2 ft. 30—40 kr. Árpa 2 ft. 40—60 k. Zab 1 ft. 10—20 kr. — Tengeri 2 ft. 20 k. 3 ft. 10 kr. Kása 5 ft. 60—40 kr. Paszuly 8 ft. 10—40 kr. Krumpli 1 ft. 20—50 k. Aszu szilva 9—9 ft. 40 kr.

lesni a leányt, midőn magában lesz, s olyankor közeledni hozzá.

Ily szándékkal jött ki e reggelen is, még viradat előtt, hogy a forráshoz jövő leányt meglesse, mi csakugyan sikerült is neki.

Flórávali találkozásánál élveken elfásult keble némi ruganyosságot nyert, s ez egyszerű lény láttára, eddig nem ismert érzelmek fogák el. Gondolatai pillanat alatt átfuták múltját, s az abban felmerült eseményeket. Érezte, hogy a nagyvilág leányai minden ékszerük, piperék mellett is elhomályosodnak az erdők e természetes virága előtt.

Eszébe jutott a fülébe sugott holnap, s ez lázas ingerültségbe hozá egész valóját. Majd hevesen felugrott ülőhelyéről s benső közdelmétől üldözötve, megindult az erdő bensejébe, czéltalanul bolyongva majd ide, majd oda, még egy busongva turbékoló gerle hangja kizavará ábrándjaiból.

A korai felkelés, járkálástól, s főleg az átérezett benső változástól fáradtan ült le egy közeli fatörzsre, s nézegetett a város felé, midőn nem messze, egy elibe gerlét üldöző sast vett észre. Pillanat alatt talpon volt, s a sas földre hullt.

Ez esemény tökéletesen visszaadá nyugalmát, s mivel a nap is már előre haladt, megindult haza. Utközben ismét eszébe jutott Flóra, s miután még egyszer visszagondolt a történetekre, keble sugallatát követve, elhatározá ismét találkozni a leánnyal.

III.

Még homály borítá a várost, s a nesztelen éj esendét csak a zúzdák egyhangu moralya zavará meg néha. A madarak még fészkekben nyugodtak, s a lég üde s némi-

leg hűvös is volt, midőn Bódi a tóhoz vezető uton járt.

Mintegy félórát menet után, a nap már bearanyozá a hátamögötti hegyek tetőit, s az eddig homályos erdő világosabb kezdé lenni, midőn lépteket hall maga előtt. Meg állt és figyel, de a zaj mindinkább közeledék felé.

Azonban csakhamar észrevév, hogy szembe vele az öreg pásztor, a Flóra atyja közelg. E látvány némi zavart idézett elő nála, de rendbeszedé gondolatait s haladt tovább, míg találkoztak egymással.

— Jó reggelt, mondá az öreg pásztor, kalapját tiszteletteljesen emelintve meg.

— Jó reggelt, viszonzá az ifju nyájasan, hova siet öreg?

— A városba uram, felelt a kérdezt. S miután még tovább is beszélgettek a vadászatról s fegyverekről, elváltak egymástól, mindenik folytatva megkezdett útját.

Flóra, midőn az ifju megérkezett, épen virágos kertjébe volt, s nem vevé észre ennek közeledtét, ki most csendesen hozzá lo-pódzott, s míg az ott egy magasabb virággal foglalkozott, hátulról átkarolá derekát.

— Jaj! Ki az? sikolta most ijedten Flóra.

— Én vagyok a vadász, felelt Bódi, eljöttem, hogy elkísérjelek a forráshoz.

— Hogy megijesztett, azt gondoltam valaki.....

— Nos, hát nem vagyok én valaki? kis bohó, mondá a vadász, s gyöngéden szorítva meg a leány kezét, mire ennek az első meglepetéstől elhaványodott arca kipirult.

— Igen, tudom hogy valaki, szóló Flóra szemérmesen.

— Hát csak magad vagy hóm, kis tündér?

— Igen.

— És atyád?

— Hiszen találta őt; elment a városba s nem is jó haza csak este.

— Ugy. Azonban kis tündérem, jer üljünk le valahol, mert én elfáradtam ám, s aztán adj egy ital vizet.

E szavak után mindketten megindultak a házfelé; azonban Bódi a tó keleti partján álló zsilipház erkelyére ment, hol helyet foglalt, s bámulta az előtte elterülő víztömeget.

E közben Flóra is megérkezett s dobogó kebelével nyujtá az ifjunak végzetes korszóját, melyet ez annélkül, hogy érintett volna ajkával, letevé maga mellé, s leülésre szóllitva a leánykát is, elkezdé vele azon zavart, értelmetlen csevegések egyikét, mely az ilyen kezdő, s még titkolódzó szerelmek közt szok kifejleni.

Bódi mindinkább hevülve, kétszeres vonzalommal kezdet ragaszkodni e leányhoz, kinek egyszerű, természetes kérdései és feleletei csak növelték irántai érzelmét. Nem tudta megjéjteni ennek okát; de megnyugodott benne, mert érezte, hogy a szavak, melyeket hall, nem a tettetés és színlelés öltöneyei. Valami rendkívüli, valami megragadó van e helyzetben, midőn egy ily természetes s egyszerű nővel vezet össze a sors; érezzük fehérségünket, érezzük hatalmunkat, mely felette óriásként emelkedik, de nem tudjuk ezt éreztetni vele; sőt önmagunk szállunk alá ő hozzá, s élvezzük az őt övedző légkört.

Igy volt Bódi. Tudta, hogy e leány tapasztalatlan szive könnyen lángra gyulad; de mert édes volt előtte e tudat, nem gáltá azt.

(Folytatása következik)

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Alantírott tisztelettel tudatja a nagyérdemű közönséggel, miszerint a helybeli polgári lövelde kertjét mai napon átvéven, főköteleességének ösmerendi bérleti ideje alatt a közönség kiválalmának mindenben eleget tenni, s igyekezend izletes ételek, tiszta italok pontos és jutányos kiszolgáltatásával, a közönségnek íranta tanusítandó pártfogását meghaladni, s azt folytonosan kiérdemelni.

Tudatja tovább alólírt, hogy az újonnan észszerűen berendezett fürdő helyiségben, gőzfürdő hetenkint Vasárnap, Kedden és Csütörtökön, kád és zuhany fürdő pedig minden időben kapható.

Midőn tehát alólírt a nagyérdemű közönségnek ezt tisztelettel tudomására juttatja, bátorodik ugyanakkor a szives pártfogást és látogatást kérésni, hogy alkalma lehessen a t. közönség irányában szolgálati készségét bebizonyítani.

Szatmárt, 1865. ápril 24.

Esztegár János,
bérlo.

2-5

Hirdetmény.

Az avasi vasgyárnak jelenleg főraktára a csizmadiaszin alatt van.

Mázsája 4. sz.-tól fogva 11 számig 8 ft. 20 kr.

11 számon felül minden szám vas mázsája 10 krajezárral drágább.

Ajánlja a haszonbérloek nevében

Freund.

2-5

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Kovács Agoston felperes részére, ennek 150 ft. és 29 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Szakadati Pál alperes ellen, ennek a Nagypalád községi 90 sz. tjkönyvben 2748 helyrajzi szám alatt nevére bejegyzett birtokra, mely 5¹²⁰⁹/₁₆₀₀ hold felső és alsó malom uti dőlőkben fekvő szántó földből áll s összesen 200 ftra becsültetett, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi ápril hó 20-ik, és szükség esetén 1865. évi május hó 20-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Günthner Ignác szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi mártius hó 25-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
tkkiadó.

5-5

Ad. 40/1865 tk

Hirdetmény.

Koll Mózés udvari lakos felperes javára, Kávási Gábor szatmári lakostól lefoglalt e városi 122 szám alatti 4800 o. é. forintra becsült házastelek elárvereztetni rendeltetvén, e végett árverési határnapul folyó évi július hó 17-ik napjának d. u. 3 órája a helyszínére oly kijelentéssel tüzetett ki, miszerint jelen árverés másodbírósi végzéssel is megsemmisített előbbi árverés folytatása lévén, a kitűzött határidőben fent írt házastelek a becsáron alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek a satmárvárosi telexkönyvi irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szatmárváros törvényszéke mint telexkönyvi hatóságnak 1865. évi mártius 11. tartott üléséből.

3-3

Hirdetmény.

Farkas Dánielnek és neje Földesi Juliánának e városi 1650 számú és 2000 forintra becsült házastelkük továbbá e városi 7791 helyrajzi szám alatt fekvő és 120 forintra becsült lankájuk, Munk Móricz és társa javukra, 128 forint 87 kr. erejéig bíróság eladatulni rendeltetvén, első határnapul a házra nézve június hó 2-ik napja, a lankára nézve június hó 14-ik napja, másodikul a házra nézve július hó 14-ik napja, a lankára nézve pedig július hó 15-ik napja mindenkor délutáni 3 órakor a helyszínére oly kijelentés mellett tüzetnek ki, hogy az elárverendő birtokok elsőzbeu becsáron felül, másodzbeu azon alól is elfognak adatni.

Az árverési feltételek e városi telexkönyvi irodában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmárváros törvényszéke mint telexkönyvi hatóság 1865. évi február hó 4-én tartott üléséből.

3-3

Fürdő megnyitás.

Alólírt tisztelettel jelentem a n. é. közönségnek, hogy a Búdös sári fürdőt május 1-én megnyitottam, s a legkényelmesebben ételekkel s jó szobakkal a t. közönséget a legjutányosabb árban ellátom, még azt van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy az utak jökarban és járhatólag vannak elkészítve.

A miért a nagyérdemű közönség pártfokasába ajánlja magát

Gabel Antal,
haszonbérlo és vendéglős.

2-2

Arverési hirdetmény.

A rozsályi kis. királyi haszonvételek nyilvános árverés útján f. év május hó 11-én reggeli 9 órakor a legtöbbet ígérőnek ki fognak adatni.

Szatmárt, ápril 14. 1865.

Seymann Norbert,
ügyvéd, mint a birtokosság többségének megbízottja.

2-3

Hirdetmény.

Alantírt tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, miszerint nálam, folyó évi ápril hó 24-ik napjától kezdve, kisebb nagyobb mértékben legjobb minőségű ó és ujbork legjutányosabb áron kaphatók Nemes-utczán Antal Dániel ur házában 551 sz. alatt nevezetesen:

1 kis ezilinder óbor — 20 kr.
1 kis ezilinder bakator — 50 kr.
1 tokai buteha aszabor — 50 kr.
1 nagyobb ezilinder avanyuzizhez való bor — — — — 24 kr.
1 köböl ujbork — — 2 ft. —
1 köböl óbor — — 5 ft. 50 kr.
1 köböl borezet — 1 ft. 20 kr.

Roth Mózes.

2-5

1324/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Beer Simon felperes részére, ennek 156 ftnyi és 50 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Báthory Antal alperes ellen, ennek a S. Ujlak községi 107 sz. tjkönyvben az ő nevére bejegyzett birtokaira, melyek beltelekből és mintegy 15 Cat. holdnyi szántó és kassálló földből állanak, s összesen 1500 ftra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi május hó 19-ik, és szükség esetén 1865. évi június hó 19-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Bartók Antal szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi ápril hó 6-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
h. tkönyvi kiadó.

1-3

496/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Kaufman Márton és Leuchtmann Mózes felperesek részére, ezeknek 956 ftnyi és 25³/₄ krnyi követelések, s a törvényes járulékok erejéig Gerzon Ferencz alperes ellen, a Hodász községi 252 sz. tjkönyvben A. I. alatt időközben Péterfi Ferdinánd és Farkas nevére bejegyzett birtokra, mely mintegy 29 hold külső földekből áll, s összesen 815 ft. 10 krra becsültetett, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi május hó 30-ik, és szükség esetén 1865. évi július hó 3-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Tatay István szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi mártius hó 30-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
t. h. kiadó.

1-5

1199/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés B. Luzsinszky Lajos felperes részére, ennek 95 ft. és

45 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Márta János alperes ellen, ennek az Endréd községi 186 sz. tjkönyvben 251 h. r. sz. alatt Márta János és neje Kira Flóra nevére bejegyzett birtokaira, melyek 687 négszög öl kiterjedésű beltelekből, s azonlétező valyogból épült szalma fedelű házból állanak, s összesen 140 ftra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határ-időül az 1865. évi május hó 29-ik és szükség esetén 1865. évi június hó 26-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Nagy Elek fõszolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával a becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi ápril hó 6. napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi h. kiadó.

1-5

112/1865 sz.

Arverési Hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Veres Sándor felperes részére, ennek 220 ftnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Varga János és neje Körösi Mária alperesek ellen, ezeknek a Börvely községi 29. sz. tjkönyvben A. I. alatt mindkettőjük nevére bejegyzett birtokaira, melyek a 18 sz. házastelekből, és mintegy 10 Catastrális hold szántó, kassálló és erdőföldből állanak, s összesen 1599 ftra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi június hó 7. dik, és szükség esetén 1865. évi július hó 10-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Balogh Kálmán szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke 1865. évi mártius hó 30. napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
h. tk. kiadó.

1-5

100. polg.

Hirdetmény.

Közudomásra hozatik, hogy néhai Erdőszádi lakos Kocz Ursz hagyatékához tartozó 79 szám alatti ²/₈ házas telek folyó évi május hó 22-én, nem sikerülés esetében június hó 22-ig mindég délelőtti 10 órakor, az eljáró bíróságnál megtekinthető feltételek mellett Erdőszáda mezővárosában elárvereztetni fog.

Erdőszáda 1865. ápril 21.

A krasznaközi járás 3. ker. szolgabirája.

Hirdetmény.

Ugoesamegye Tur-Terebes községe határában, az ország ut mellett elterülő 600 hold tagbirtok, a községben létező lakházzal, gazdasági épületekkel, kívánathoz képesti időre haszonbérbe kiadandó lévén, az ez érdekbéli értekezés elfogadtaték Nagy-Szölösön alól írott nál.

Nagy-Szölös 1865. ápril 29.

B. Perényi Bertalan.